

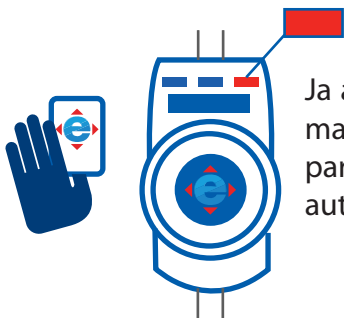
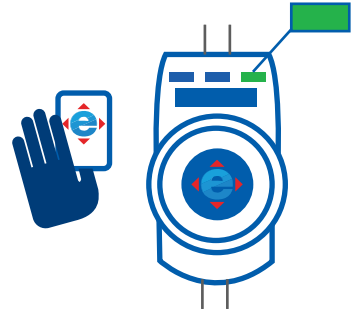
E – talona izmantošana autobusā

Sociālā stāsta piemērs bērniem ar autiska spektra traucējumiem

Lai brauktu ar autobusu, cilvēkiem jāiegādājas biļete vai e–talons.

Iekāpjot autobusā, e–talons jāpieliek pie kartes lasītāja. Ja e–talons ir derīgs, kartes lasītājs īsi nopīkst un parādās zaļa gaismiņa. E–talons jāieliek somā. Tad es varu nostāties vai apsēsties un braukt līdz savai pieturai.

Ja atskan garš skaņas signāls un parādās sarkana gaismiņa, man jāpieliek e–talons pie kartes lasītāja vēlreiz. Ja arī otrreiz parādās sarkana gaismiņa, man jānododas pirkt biļeti pie autobusa vadītāja.

Jānoliek 70 santīmi lodziņā pie šofera kabīnes. Jāgaida, kamēr šoferis iedos man biļeti. Biļeti jāieliek somā. Tad es varu nostāties vai apsēsties un braukt līdz savai pieturai.

Dažkārt sabiedriskajā transportā biļetes pārbauda kontrolieri, lai zinātu, ka visiem pasažieriem ir biļetes vai e-taloni. Tādā gadījumā pie visiem pasažieriem pienāks cilvēks, kurš lūgs uzrādīt biļeti. Arī pie manis pienāks cilvēks, un lūgs uzrādīt biļeti vai e–talonu. Viņam šī biļete vai e–talons ir jāiedod rokās. Kontrolieris to pārbaudīs un atdos man atpakaļ. Man jāpaliek mierīgam, ja kontrolieris paņem manu biļeti.

Ja e-talons nav reģistrēts vai arī pasažieris nevar parādīt papīra biļeti, tad jāmaksā soda nauda. Ja kontrolieris saka, ka mana biļete nav pareiza, man jāsaka kontrolierim: „Piedodiet. Es piezvanīšu mammai”. Tad man jāpaņem telefons un jāpiezvana mammai. Mammai jāizstāsta, ka es esmu autobusā, ka šeit ir kontrolieris un ka man ir problēmas ar biļeti. Mamma pateiks man, ko tālāk darīt.

Ja biļete ir nopirkta, vai e–talons ir reģistrēts, es varu droši braukt autobusā. Man patīk braukt autobusā.